

IKREK TWINS

Benkő Imre 1982-ben egy újsághír alapján látogatott el az első ikertalálkozóra, amelyet Métényi Júlia ikerkutató tudományos céllal szervezett. Az ikerpárok lelkesedése és egymás iránti érdeklődésük életre hívta az Országos iker-klubot, ahol rendszeresen találkozhattak a testvérpárok. Benkő több mint három évtizeden át dokumentálta az ország különböző pontjain megrendezett eseményeket, az ikerközösség szinte nélkülözhetetlen tagja lett. Kamerájával elkísérte őket személyes tereikbe is, és többjüket különböző életszakaszaikban újra megörökítette.

Az ikerlét, a megkettőzöttség unikális jelensége a fotográfia megszületése óta inspirálta a fényképezőket. Dagerrotípiák tanúskodnak róla, hogy az iker-fotók már a kezdetektől egyedi karakterrel gazdagították a portré műfaját: szimmetria és egyensúly alapozza meg a kompozíciókat, ugyanakkor szürreális, különös érzést is keltenek. Benkő Imre iker-felvételei a portréfényképezés klasszikus korát idézik fel: a fotográfus figyelmet fordít minden döntő mozzanatra, megismeri fotóalanyait, kiválasztja a háttérrel, a tárgyi környezetet, a modellek pedig elfoglalják a helyüket a kamera előtt. A fényképező a szubjektum rejtélyét fürkészi, a látszólagos azonosság mögött felsejlt különbözőségeket. A pózok helyett a jellembeli hűséget várja a felvételtől. A fotográfia mint médium, amelyet gyakran a világ objektív rögzítésének állítanak, paradox módon ezeken a képeken azt mutatja meg, ami egyébként láthatatlan: az élet mitikus aspektusát.

Az évek alatt összegyűlt több ezer iker-portréból válogatva 2005-ben a Mai Manó Ház rendezett kiállítást, melyet Métényi Júlia és ikertestvére nyitottak meg. Benkő Imre *Ikrek / Twins. 1982–2008* című fotóesszé albuma 2009-ben jelent meg.